

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Den Uendeliges store gaver: Jesu Kristi forsoning, opstandelse og genoprettelse

Ældste Gerrit W. Gong
De Tolv Apostles Kvorum

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

I påsken i Jesus Kristus finder vi fred, tilblivelse og tilhørsforhold – det, som er varigt, virkeligt og glædeligt, lykkeligt og evigt.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He

For mange år siden lærte vi nogle bibelvers udenad i vores evangeliske morgenklasse. Jeg folte mig naturligvis draget mod korte skriftsteder. Et af dem var Johannes 11:35— et af de korteste vers i skriften, kun fire ord – »Jesus brast i gråd«.

For mig vidner det, at Jesus græder af sorg og glæde, om denne mirakuløse realitet: Selveste himmelens Guds Søn kom til jorden og lærte, hvad angår kødet, hvordan han altid kan være med og velsigne os.

Når vi råber af sorg eller glæde, forstår Jesus Kristus det til fuldkommenhed. Han kan være nærværende i de øjeblikke, hvor vi har mest brug for den Uendeliges store gaver: Jesu Kristi forsoning, opstandelse og genoprettelse.

Maria og Martha græder over deres bror Lazarus, der er død. Bevæget af medfølelse græder Jesus. Han vækker Lazarus til live.

Jesus ser ud over Jerusalem aftenen før påske. Han græder, fordi han ikke kan samle sit folk, som en høne samler sine kyllinger. I dag giver hans forsoning os håb, når vi føler sorg over det, der kunne have været.

Vingårdens Herre græder, da han spørger sine tjenere, som kan omfatte os som omsorgsbrødre og -søstre: »Hvad mere kunne jeg have gjort for min vingård?«

Maria står bedrøvet ved graven. Jesus spørger blidt: »Hvorfor græder du?« Han ved, at »om aftenen slår gråden sig ned, [men] om morgenen er der jubel«. Opstandelsen bringer daggryet til alle.

I landene i Mormons Bog bliver Jesu glæde fuldkommen, da den trofaste skare rejser sig for

weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind

ham. Han græder.

»Og han tog deres små børn, et efter et, og velsignede dem og bad til Faderen for dem.

Og da han havde gjort dette, græd han igen.«

Dette er påsken i Jesus Kristus: Han besvarer vores hjertes længsel og vores sjæls spørgsmål. Han tørrer vores tårer bort, bortset fra dem, vi græder af glæde.

Når vi græder, undskylder vi nogle gange og er flove. Men at vide, at Jesus Kristus forstår livets smerter og glæder, kan give os en styrke udover vores egen, mens vi navigerer rundt i både bittert og sødt.

I Sydamerika hulker en far. Et lys i hans liv, hans lille datter, er død. »Jeg ville give alt for at se hende igen,« siger han og græder i mine arme. Jeg græder også.

Ved indvielsen af templet i Puebla i Mexico løber glædestårer ned ad en kær søsters ansigt. Hun udstråler tro og offervilje. Hun siger: »Todos mis hijos están aquí en el templo hoy« – »Alle mine børn er her i templet i dag.« Generationer forsamlet i Herrens hus frembringer tårer af glæde og taknemmelighed.

I en grusom borgerkrig gjorde familier og naboer usigelige ting mod hinanden. Bitre tårer viger langsomt for håb. Med skælvende stemme siger en kvinde i en lille landsby: »Nabo, før jeg går i graven, ønsker jeg, at du skal vide, hvor du kan finde dine savnede familiemedlemmer.«

En strålende brud og en flot brudgom bliver beseglet i Herrens hus. Hun er 70 år, og han lige så. Hun er en smuk brud og har værdigt ventet på denne dag. Hun svinger genert sin brudekjole fra den ene side til den anden. Vi græder af glæde. Guds løfter bliver opfyldt. Hans pagter fører velsignelser med sig.

Da en ung Boyd K. Packer var hjemmelærer for en søster, som var enke, lærte han en følelsesladet lektie. Efter et skænderi med sin mand havde hun råbt en sidste sårende bemærkning efter ham. Den dag tog en uventet ulykke hendes mands liv. »I halvtreds år,« hulkede enken, »har jeg levet i et helvede med bevidstheden om, at de sidste ord, han hørte fra mine læber, var den bidende, ondskabsfulde bemærkning.«

Påsken i Jesus Kristus hjælper os til at heles, forliges og rette op på vores forhold på begge sider af sløret. Jesus kan hele for sorg. Han kan muliggøre tilgivelse. Han kan befri os og andre fra det, som vi eller de har sagt og gjort, der ellers

us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

ville binde os som fanger.

Påskén i Jesus Kristus lader os føle Guds billigelse. Denne verden fortæller os, at vi enten er for høje, for lave, for brede, for smalle eller ikke kloge, smukke eller åndelige nok. Gennem åndelig transformation i Jesus Kristus kan vi undslippe invaliderende perfektionisme.

Med påskeglæde synger vi: »Frygt for døden er forbi, Kristus sejred', vi er fri.« Kristi opstandelse befrier os fra døden, fra tidens skrøbeligheder og fysiske ufuldkommenheder. Jesu Kristi forsoning genopretter os også åndeligt. Han blødte fra hver pore, som græd han blod, for at give os en udvej fra synd og adskillelse. Han genforener os, hele og hellige, med hinanden og Gud. I alle gode ting genopretter Jesus Kristus i rigt mål ikke blot det, der var, men også det, der kan blive.

Jesu liv og lys vidner om Guds kærlighed til alle sine børn. Fordi Gud vor Fader elsker alle sine børn i enhver tidsalder og ethvert land, finder vi hans kærlige indbydelse til at komme og finde fred og glæde i ham i mange traditioner og kulturer. Hvor som helst, når som helst og hvem vi end er, deler vi en guddommelig identitet som børn af den samme Skaber. I samme ånd deler tilhængere af islam, jødedommen og kristendommen en religiøs arv i fader Abraham og pagtsforbindelse gennem begivenheder i det gamle Egypten.

Fader Abraham kom til Egypten og blev velsignet.

Josef, der blev solgt til trældom i Egypten, vidste, at faraos drøm betød, at der ville blive syv år med overflod efterfulgt af syv års hungersnød. Josef reddede sin familie og sit folk. Josef græd, da han så Guds større plan, hvor alt virker sammen til gode for dem, der holder deres pagter.

Moses, der voksede op i Egypten i faraos husstand, modtog og gengav senere nøglerne til indsamlingen af Guds børn.

I opfyldelse af en profeti søgte Josef, Maria og det spæde Kristusbarn tilflugt i Egypten. I Kairo siger en hengiven muslimsk troende ærbødigt: »Koranen lærer os, at Josef, Maria og Jesusbarnet fandt sikkerhed og tilflugt i mit land. I mit land spiste Jesus, som et lille barn, vores mad, tog sine første skridt og sagde sine første ord. Her i mit land tror vi på, at træerne bøjede sig langt ned for at give ham og hans familie frugt. Hans tilstedeværelse i mit land velsignede vores folk og jord.«

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, "saves all the works of his hands" in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully "deny the Son after the Father has revealed him."

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, "The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to

Guds plan for moral og handlefrihed i jordelivet gør det muligt for os at lære af egen erfaring. Noget af det, vi lærer mest af i livet, udspringer af det, vi aldrig selv ville vælge. I kærlighed steg Jesus Kristus ned under alt og hævede sig op over alt. Han fryder sig over vores guddommelige evne til at være kreative, at glæde os, at vise venlighed uden håb om belønning og at udøve tro til omvendelse og tilgivelse. Og han græder af sorg over den enorme menneskelige lidelse, grusomhed og uretfærdighed – som ofte er fremkaldt af menneskelige valg – og ligeså gør himlene, og himlens Gud græder med dem.

Påskens og foråret vidner om, at både den åndelige rækkefølge og konvergens er en del af det guddommelige mønster for forsoning, opstandelse og genoprettelse gennem Jesus Kristus. Denne hellige og symbolske konvergens er hverken opstået tilfældigt eller ud af det blå. Palmesøndag, påskeugen og påsken er en fejring af Kristi forsoning og opstandelse. Ligesom i dag fejrer vi den 6. april hvert år oprettelsen og organiseringen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Denne genoprettelse er en grund til, at vi samles den første søndag i april til generalkonference.

Genoprettelsen fandt også sted, da den opstandne Jesus Kristus, Moses, Elias og profeten Elias gengav præstedømmets nøgler og myndighed i det nyindviadede tempel i Kirtland påske-dag 1836. I den ramme på den dag kom Guds myndighed og velsignelser til den genoprettede Jesu Kristi kirke for at indsamle hans børn og forberede dem til at vende tilbage til ham og forene familier for evigt. Genoprettelsen den dag opfyldte en profeti ved, at den fandt sted i både den kristne og jødiske påske.

Jeg besøgte for nylig hellige steder i Ohio, herunder templet i Kirtland, hvor profeten Joseph Smith og andre i et syn så Gud vor Fader og hans Søn, Jesus Kristus. Profeten Joseph så, hvordan himlen er. I himlen »frelser [vor himmelske Fader gennem Jesus Kristus] alt, hvad hans hænder har skabt« i et herlighedsrige. De eneste undtagelser er dem, der bevidst »fornægter Sønnen, efter at Faderen har åbenbaret ham«.

Da Jesu jordiske tjenestegerning begyndte, erklærede han sin mission om at velsigne os hver især med alt, vi er villige til at modtage – til hver en tid, i alle lande og under alle omstændigheder. Efter at Jesus havde fastet i 40 dage, gik han ind i synagogen og læste: »Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for

heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed.«

Fattige, sønderknuste, fangne, blinde, undertrykte – det er os alle sammen.

Esajas’ Bog fortsætter det messianske løfte om håb, udfrielse og vished: »[Giv] Zions sørgende hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for sørgedragt og lovsang i stedet for svigtende mod.«

Derfor råber vi: »Jeg fryder mig over Herren, min sjæl jubler over min Gud. For han har klædt mig i frelsens klæder og hyllet mig i retfærdighedens kappe.«

I påsken fejrer vi som en symbolsk helhed den Uendeliges store gaver gennem Jesus Kristus: hans forsoning, hans (og løftet om vores) bogstavelige opstandelse og genoprettelsen af hans sidste dages kirke med præstedømmets nøgler og myndighed til at velsigne alle Guds børn. Vi fryder os over frelsens klæder og retfærdighedens kappe. Vi råber: »Hosianna til Gud og Lammet!«

»For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.«

Må vi hver især i Jesus Kristus finde forsoning, opstandelse og genoprettelse – fred, tilblivelse og tilhørsforhold – det, som er varigt, virkeligt og glædeligt, lykkeligt og evigt. Det berder jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen.